Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31625
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

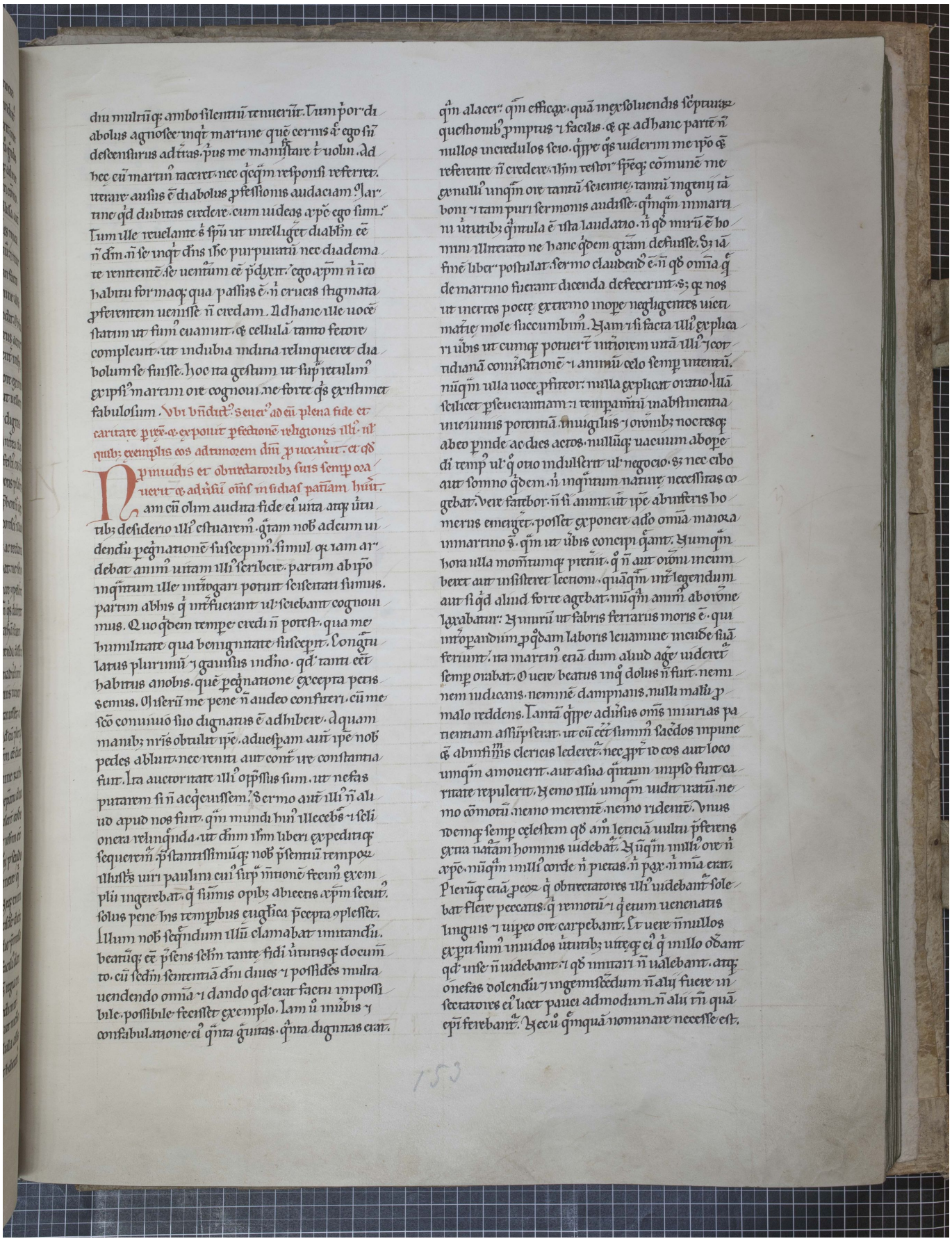

dñm multñ q; ambo silentiñ tenuerñt. Tum por-
abolus agnosce inq; martine quē cernis ē ego sñ
descensurus ad tras. pus me manifestare ī uolui. ad
hec cū martñ tacerē nec q̄q̄m responsi referret.
utrū ne auctis ē diabolus pfessionis audaciam. Iar-
tine q̄d dubitas credere. cum uideas ap̄m ego sum.
Tum ille reuelante ī spū ut intelligēr diablin cē
ñ dñm. ñ se inq; dñs ihc purpuratñ nec diadema
te ventente. se uentñm cē p̄dixit. ego ap̄m ñ ieo
habitu formaq; qua passus ē. ñ crucis stigmata
p̄ferentem uenisse. ñ credam. Ildhanc ille uocē
statim ut fumꝰ euanuit. & cellulā tanto feruore
compleuit. ut indubia indicia relinqueret dia
bolum se fuisse. hoc ita gestum ut sup̄ dictum
ex ipsiꝰ martini ore cognoui. ne forte q̄s existimet
fabulosum. Vbi uidit. s. eum. ad eū plena fide et
caritate p̄cē. & exposuit p̄fectionē religionis illiꝰ. ut
quib; exemplis eos ad timorem dñi p̄uocauit. et qd

Plurimis et obtrectatoribꝰ suis semp ora
uerit. & adusq; oīs ī sidiaꝰ paßam huīꝰ-
am cū olim audita fide ei una atq; una
ubꝰ desiderio illiꝰ eluarem. gratā nob adeum u
dendū p̄gnationē susceperim. simul q; iam ar-
debat animꝰ unam illi scribere. partim ab ipō
ingñtum ille mīrari potuit sensatam sumus.
partim abbis q̄ mīr fuerant ut sciebant cognou
mus. Quo q̄dem tempe credi ñ potest. qua me
humilitate qua benignitate susceperit. Longiu
larus plurimū ī gaudiis indio. qd̄ tamen cēt
habitus anobis. quē p̄gnatione excepta pecis
semus. Ut serū me pene ñ audeo confiteri. cū me
sēo continuo suo dignatus ē adhibere. d quam
manib; nrīs obtulit ip̄e. aduespam aut ip̄e nob
pedes ablut. nec tenta aut cōt ut constamina
fuit. Ira auctoritate illiꝰ op̄ssus sum. ut nefas
putarem si ñ acq̄euissem. Sermo aut illiꝰ ñ alī
ud apud nos fuit. q̄m mundi huiꝰ illecebꝰ ī sēli
onera relinq̄nda. ut dñm ihm liberi expedirq;
sequerem. ñ p̄stantissimūq; nob p̄sentiū tempoꝝ
illustꝰ uiri paulum cuiꝰ sup̄ nīonē secum exem
plū ingerebat. q̄ simis opib; abiecta ap̄m secut.
solus pene his temp̄bus euglica p̄cepta oplesset.
Illum nob sequendum illū clamabat imitandū.
beatūq; cē p̄sens sēlin tante fidi ūtutis q; docum
to. cū sedm sententiā dni dines ī possides multa
uendendo omīa ī dando qd̄ erat facti impossi
bile. possibile fecisse exemplo. Iam ū mīb; ī
confabulatione ei q̄nta grātias. q̄nta dignitas erat.
q̄m alacer. q̄m efficax. quā inexsoluendis sēptua-
questionib; p̄mptus ī facilis. & q; ad hanc partē ñ
nullos incredulos scio. q̄ppe q̄s uiderim me ipō &
referente ñ credere. illm testiꝰ spēq; cōmunē me
ex nullo unq̄m ore tantū scelerē. tantū ingeniꝰ tā
boni ī tam puri sermonis audisse. q̄nq̄m inmarti
ni ūtutib; q̄mula ē ulla laudatio. ñ qd̄ muriū ē ho
minū illacrato ne hanc q̄dem gratā defuisse. s; nā
finē libr̄ postulat. sermo claudend ē. ñ qd̄ omīa q̄
de martino fuerant dicenda defecerint. s; q; nos
ut inertes poci extremo inopē negligentes uicti
mariē mole succumbim. Iam ī si facta illiꝰ explica
ri ubꝰ ut cumq; potuerīt minorem utā illiꝰ cor
uidianā cōmutationē. ī animū celo semp intentū.
nūq̄m ulla uoce p̄ferar. nulla explicat oratio. illā
scilicet p̄seueranciam. ī tempantiā. inabstinentia
inocuus. potentiā. inuigilis. ī orōnib; noctesq;
abeo p̄inde ac dies actos. nullūq; uacuum abope
di temp̄ ul q̄ otio indulserit ul negocio. s; nec cibo
aut somno q̄dem. ñ inq̄ntum natura necessitas co
gebat. Vere fatebor. ñ ī animi ut ipe abuteris ho
merus emergēr. posset exponere adō omīa maiora
inmartino s. q̄m ut ubꝰ concipi q̄ant. Iumq̄m
hora ulla momentumq; pretiū. q̄ ñ aut orōni incum
beret aut insisteret lectioni. quāq̄m inr legendum
aut si q̄d aliud forte agebat. nūq̄m animi aboronē
laxabatur. Ī inuitū ut fabris ferrarius moris ē. qui
intōpandum p q̄dam laboris leuamine incudē suā
ferunt. ita martinꝰ etiā dum aliud ageret. uideret
semp orabat. O uere beatus inq̄ dolus ñ fuit. nemi
nem iudicans. neminē damnans. nulli malū p
malo reddens. Tamē q̄ppe adhibus omīs iniurias pa
tientiam assiperat. ut eū cēt simile sacdos impune
& abinfimis clericis lederet. nec ap̄ito eos aut loco
unq̄m amouerit. aut asina q̄ritum impio fuit ca
ritate repulerit. Nemo illiꝰ unq̄m uidit iratū. ne
mo cōmotū. nemo merentē. nemo ridentē. Vnus
idemq; semp celestem q̄ dam letitiā uultu p̄ferens
gratiam hominis indebat. Ī ūq̄m mihi ore ī
ap̄e. nūq̄m mihi corde ī pietas. ī pax. ī mia erat.
Plerūq; etiā peccatoꝝ q̄ obtrectatores illiꝰ uidebant. sole
bat flere peccatis. q̄ remotiꝰ ī q̄ eum uenenatis
linguis ī uitio ore carpebant. Et uere ñ nullos
ex p̄te sum inuidos ūtutib; utiq; ei q̄ mihi odiant
qd̄ inse ñ uidebant. ī qd̄ imitari ñ ualebant. atq;
onefas dolendū ī ingemiscendum ñ alꝰ fuere in
sectatores ei. licet pauci admodum. ñ alii rñ quā
ep̄i ferebant. Hec ū q̄nquā nominare necesse est.

153